

Skatteråds afgørelse

Identifikation:	2025-6253
Afgørelse truffet:	22. Oktober 2025
Afgørelse offentliggjort:	15. Marts 2026
Indkomstår:	2023
Emne:	Skat
Emne ord:	Udgifter til uddannelse til coach

Resumé

Klagen vedrører udgift på kr. 53.000 til uddannelse til coach. Skattestyrelsen havde anset udgiften for en ikke fradragsberettiget udgift til etablering af indkomstkilde.

Det var klagers opfattelse, at udgiften var fradragsberettiget.

Enten som en driftsudgift i hendes selvstændige virksomhed eller som en lønmodtagerudgift i forbindelse med hendes ansættelse.

Skatterådet fastholdt, at udgiften ikke var fradragsberettiget.

Klager havde endnu ikke erhvervet indkomst i sin virksomhed og udgiften kunne derfor ikke anses for en fradragsberettiget driftsudgift i virksomheden. Der var heller ikke dokumenteret den fornødne sammenhæng mellem afholdelse af udgiften og årets indkomsterhvervelse som lønmodtager.

Udgiften kunne derfor heller ikke anses for en fradragsberettiget driftsudgift ved erhvervelse af lønindtægt.

Sagens faktiske forhold

Klager var fuldtidsansat inden for sundhedsområdet. Den 1. oktober 2023 blev hun registreret med selvstændig virksomhed.

Eneste regnskabspost i 2023 var driftsomkostninger på kr. 53.000 og i 2024 driftsomkostninger på kr. 49.500. I begge indkomstår er omsætning anført til kr. 0.

Udgiften på kr. 53.000 vedrører uddannelse til coach, som er dokumenteret gennemført og bestået i september 2023.

Ifølge klagers certificeringsbevis er hun *...”trænet og eksamineret i kunsten af coache med gennemførelse af 155 timers højt kvalificeret teoretisk og praktisk undervisning. 10 timers coaching med mentor og 6 gange observeret coaching med kvalificeret feedback.”*

Coach er ikke en beskyttet titel. Alle kan kalde sig coach, men en certificeret coach kan dokumentere at have fulgt et uddannelsesforløb.

Klagers opfattelse

Det var klagers opfattelse, at udgiften til coach er fradragsberettiget, da:

- det ikke er en ny karrierevej (etableringsudgift)
 - En etableringsomkostning dækker typisk udgifter til at starte en ny virksomhed eller karriere.
 - Hun allerede har en eksisterende profession og bruger coaching som en udvidelse af sine færdigheder.
- det er udgift til kompetenceløft til klagers eksisterende arbejdsfelt og fagområde (driftsomkostning)
 - Hun arbejder med vejledning, rådgivning og støtte til patienter, borgere og familier og coachinguddannelse er en direkte kompetenceudvidelse, der forbedrer hendes evne til at udføre sit arbejde og yde bedre rådgivning
 - Coachingprincipper anvendes i samtaler med patienter og borgere, hvilket styrker hendes faglige rolle.

Henvisning til retsregler og retspraksis

Vedr. fradrag for driftsomkostninger:

Den overordnede lovhjemmel for fradrag af driftsomkostninger og herunder også afskrivninger findes i § 24 i Landstingslov nr. 12 af 2. november 2006 om indkomstskat med senere ændringer (Indkomstskatteloven).

§ 24. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages:

- 1) driftsomkostninger, det vil sige de udgifter, som i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, herunder skattemæssige afskrivninger. Landsstyret fastsætter regler om skattemæssige afskrivninger og om den skattemæssige behandling af fortjeneste eller tab ved afhændelse med videre af afskrivningsberettigede aktiver,
- 2) beløb, der er anvendt til vedligeholdelse eller forsikring af de af den skattepligtiges ejendele, hvis udbytte beregnes som indkomst, og
- 3) renter og løbende provisioner af gæld.

Bemærkningerne til lovhjemlen for fradrag af driftsudgifter uddyber indholdet af lovbestemmelsen:

Bestemmelsen angiver rammerne for det skatteretlige omkostningsbegreb.

Udgifterne skal være anvendt i årets løb. Året, til hvilket der refereres, er indkomståret, hvorved angives, at opgørelsesperioden som hovedregel er en 12 måneders periode. Hvornår en udgift er anvendt, afhænger af det for udgiftsarten gældende periodiseringsprincip. Det er ikke et krav, at udgiften skal have relation til årets indkomsterhvervelse, hverken således at udgiften har haft indkomstvirkning i året, eller at midlerne til dækning af udgifterne skal hidrøre fra årets indkomster. Udenfor falder således udgifter af privat karakter, såsom mad og beklædning og udgifter til husleje eller lignende. Endvidere vil udgifter, der tager sigte på etablering af virksomheden, falde udenfor, ligesom udgifter til afvikling af virksomheden.

Derimod vil udgifter, der tager sigte på status quo i virksomheden være fradragsberettiget som driftsomkostninger.

Det er en betingelse for fradragsretten, at udgiften og indkomsten skal have visse nærmere relationer til hinanden, idet udgiften skal være anvendt til at erhverve indkomsten. Den herved krævede forbindelse mellem udgift og indkomst udtrykkes i domspraksis således, at forbindelsen f.eks. skal være konkret eller tydelig, klar og entydig, direkte, nær eller umiddelbar.

Når kravet om, at udgifterne skal være anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten sammenholdes, med udtrykket driftsomkostninger fremgår det, at indkomsten står i modsætning til både formue og privatforbrug, hvorfor udgifterne til at erhverve, sikre og vedligeholde formue og privatforbrug ikke er fradragsberettigede driftsomkostninger.

Udtrykket indkomsten refererer alene til de indtægter, der er skattepligtige og ikke til de indtægter, der er skattefrie, hvorfor udgifter, der er afholdt til at erhverve, sikre og vedligeholde aktiver, der kan sælges skattefrit, ikke er fradragsberettigede.

Udtrykket driftsomkostninger indeholder et krav om, at omkostningerne må være afholdt i driftens, indkomsterhvervensens, interesse og ikke til privatforbrug. Det er således en forudsætning eller en betingelse for helt eller delvist fradrag, at udgiften er afholdt til en erhvervsmæssig virksomhed eller til en virksomhed med erhvervsmæssigt formål, det vil sige en virksomhed, hvis formål, i alt fald på længere sigt er, at indtjene et nettooverskud.

De fremgår således, at det er en betingelse for fradrag, at afholdte udgifter og årets indkomst er forbundne. Forbindelsen er åbenbar, hvis der fx afholdes udgift til køb af mel og sukker og der sælges kager. Men andre udgifter som fx udgift til kurser/uddannelse har ikke umiddelbart direkte forbindelse til årets indkomst. Her skal det vurderes, om udgiften har relevans for den løbende erhvervsmæssige indkomst. Hvis fx en damefrisør afholder udgift til kursus i klipping af årets hårmode, så vil der være fradragsret. Det er ajourføring af eksisterende kompetencer. Hvis der derimod afholdes udgift til kursus i trimning af hunde, vil der ikke være fradragsret, da klipping af hunde ikke har forbindelse til indkomsterhvervelsen som damefrisør. Endelig er der heller ikke fradragsret, hvis udgiften vedrører indkomstgrundlaget (formuen), da det ikke har en direkte umiddelbar forbindelse til årets indkomst. Hvis fx damefrisøren afholder udgift til at blive certificeret hundetrimmer, da hun ønsker at kunne klippe både ejer og hund i sin salon, så vil det blive anset for udvidelse af virksomheden med en ny fremtidig indtægtskabende aktivitet (udvidelse af indkomstgrundlag – erhvervelse af nye kompetencer).

Skatterådets vurderinger og begrundelse

Klager har anført udgiften på kr. 53.000 til coachuddannelsen som en driftsomkostning i sin selvstændige virksomhed. Der var ingen omsætning i virksomheden i indkomstårene 2023 eller 2024. Der er ikke kendskab til den efterfølgende udvikling i virksomheden.

Det er en grundlæggende betingelse for fradrag af driftsomkostninger i en virksomhed, at udgiften er afholdt for at erhverve årets indkomst. Da der ikke er erhvervet indkomst i klagers virksomhed, kan virksomheden ikke endnu anses for at være en igangværende virksomhed. Alene af den grund kan der ikke indrømmes fradrag for den afholdte udgift i virksomheden.

Spørgsmålet er herefter, om udgiften kan anses for afholdt i forbindelse med klagers erhvervelse af sin lønindkomst. En lønmodtager kan også få fradrag for udgifter, hvis lønmodtageren har afholdt dem for at erhverve lønindkomst. Som udgangspunkt vil der sjældent være sådanne udgifter afholdt af lønmodtageren, da det er i arbejdsgiverens interesse, at de ansatte bl.a. tilbydes kurser mm., så de kan varetage deres arbejdsopgaver. Det vil derfor i reglen være arbejdsgiveren, der afholder udgifter til ajourføring eller løft af de ansattes kompetencer.

Klager argumenterer for, at de afholdte udgifter til coach uddannelsen er til gavn for hende i sit lønmodtagerarbejde. Det kan næppe bestrides, at klager kan drage nytte af viden erhvervet i coach uddannelsen i sit lønmodtagerarbejde. Det er imidlertid ikke ensbetydende med, at udgiften hertil pr. automatik kan anses for en fradragsberettiget driftsomkostning.

Hvis klager bestrider det samme lønmodtagerarbejde som før coach uddannelsen og hun ikke har fået mere i løn som følge af sine erhvervede coachfærdigheder, er der ikke den fornødne sammenhæng mellem afholdelse af udgiften og årets indkomsterhvervelse. Der er ikke oplysninger om, at klagers arbejde er blevet ændret som følge af coach uddannelsen.

Hvis klager med sin coachuddannelse har erhvervet nye kompetencer, som har givet hende et andet arbejde som lønmodtager, som hun ikke ville kunne have fået uden at have gennemført den certificerede uddannelse, så er udgiften at anse for en ikke fradragsberettiget udgift til indkomstgrundlag.

"Coach" er ikke en beskyttet titel, men certificeringsbevis på uddannelse til coach må medføre, at udgifter afholdt til erhvervelsen af beviset må anses for udgift til erhvervelse af nye dokumenterede kompetencer og ikke blot som ajourføring af allerede eksisterende coach kompetencer.

Skatterådets afgørelse

Skattestyrelsens afslag på fradrag for udgifter på kr. 53.000 afholdt til erhvervelse af Coach certificeringsbevis i indkomståret 2023 **fastholdes**. Klager gives således ikke medhold i sin klage til Skatterådet.

Lovgrundlag: § 24 i Landstingslov nr. 12 af 2. november 2006 om indkomstskat med senere ændringer.